

dybere ind paa dette Emne, idet jeg gaar ud fra, at der forhaabentlig inden ret lang Tid vil blive givet Lejlighed til, at vi her i dette høje Ting kan underkaste dette overordentlig vigtige Spørgsmaal en grundigere Drøftelse. Kun skal jeg overfor det ærede Medlem Niels Frederiksen, der ønskede det saakaldte fjerde Lovforslag fremsat snarest muligt, bemærke, at jeg deler dette hans Ønske, men medens jeg ved Begyndelsen af denne Finanslovbehandling nærrede Forventning om, at jeg skulde være i Stand til at fremsætte det straks efter Afslutningen af denne Behandling, forekommer det mig nu rimeligere at afvente Lens- og Stamhuslovens Skæbne ved Højesteret, fordi denne Afgørelse jo vil øve en ikke uvæsentlig Indflydelse paa det Lovforslag, som jeg i saa Henseende agter at fremsætte.

Adskillige ærede Talere har været inde paa en Omtale af de overordentlig uheldige Forhold, som et saa vigtigt Erhverv som Fiskeriet i Øjeblikket virker under. Jeg kan fuldt ud være enig i, at Tilstanden indenfor dette Erhverv er en saadan, at al den Støtte, der fra Statsmagtens Side med Rimelighed og med Udsigt til effektiv Nyttevirkning kan ydes, ogsaa bør ydes, men jeg kunde dog have sat Pris paa, om flere af de ærede Talere, som i stærke Ord har paakrævet Statens Støtte i denne Forbindelse, nøjere havde præciseret, paa hvad Maade denne Støtte skulde gives. Fra Fiskernes Side er det Ønske blevet fremsat, at der maatte blive givet det visse Lempelser med Hensyn til Fragttaksterne, hvis Forhøjelse føles som en tung Byrde paa Fiskerierhvervet. Det er mig en Glæde her at kunne udtale, at efter at jeg har haft et Møde med Repræsentanter for Fiskeriforeningen, hvorved ogsaa Trafikministeren var til Stede, er denne Sag nu saa vidt fremmet, at jeg saa snart de nødvendige Talopgørelser fra Trafikministeriet foreligger, vil rette en Henvendelse til Finansudvalget om, at der maa blive ydet en Fragtnedsættelse for den Fisk, der gaar til Udlandet. Derimod mener jeg ikke, at det, saaledes som Fiskehandelen i Øjeblikket ligger herhjemme, vil være rigtigt at give Statsstøtte til Transport af Fisk til indenlandsk Forbrug, idet jeg nærer en vis Frygt for, at et saadant Tilskud slet ikke vil komme Fiskerne til Gode. Deri er ogsaa det paa-gældende Udvalg, som jeg har forhandlet med, enigt med mig. Men langt værre end Fragttaksterne er i Virkeligheden de overordentlig store Udgifter, Fiskerne har til

deres Driftsmidler. Særlig Petroleumspriserne er saa høje, at de i visse Tilfælde synes at være en absolut Hindring for, at et lønnende Fiskeri kan drives. Jeg er ganske enig i, at alt, hvad der kan gøres i saa Henseende fra Statens Side, bør gøres. I Den overordentlige Kommission har Spørgsmaalet om de høje Petroleumspriser været til Overvejelse gennem en længere Tid, uden at disse Overvejelser har resulteret i, at der fra Kommissionens Side er stillet noget bestemt Forslag. Dette Spørgsmaal er, som ærede Medlemmer vil vide, af en overordentlig vanskelig Natur, og at yde et saadant Tilskud fra Statskassen til Nedsættelse af Petroleumspriserne, at det virkelig vilde blive føleligt og af betydende Nytte for Fiskeriet, anser jeg i Virkeligheden for uoverkommeligt. Dertil kommer, at jeg vil være tilbøjelig til at tro, at alt, hvad Statskassen ydede, vilde gaa i forkerte Lommer og ikke komme Fiskerne til gode. Hvis man gav et saadant Tilskud til Nedsættelse af Petroleumspriserne for Fiskerne, vilde ogsaa andre kunne melde sig og med Rette kræve noget lignende. Jeg skal i øvrigt sige, at vi i Landbrugsministeriet følger Sagen med den største Opmærksomhed og vil gøre alt, hvad der fra vor Side kan gøres for at forbedre Forholdene for Fiskerne, men det er en Sag, der frembyder overordentlig store Vanskeligheder.

Det ærede Medlem Hr. Hauge var paa ny inde paa en Omtale af Fosforitbrudene ved Arnager paa Bornholm. Jeg troede, jeg havde givet tilfredsstillende Svar paa det Spørgsmaal, der i saa Henseende blev rettet til mig, men det ærede Medlem siger nu, at jeg har misforstaaet ham og svaret paa noget, han egentlig ikke har spurgt om. Det ærede Medlem udtalte følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Den højtærede Landbrugsminister har ikke helt forstaaet mig, og han maa ikke have læst mine Udtalelser, ellers kunde han ikke have taget saa meget fejl af dem, som han har gjort. Jeg spurgte ham, om det ikke var muligt at give Oplysning om, paa hvilken Maade Honorarer og Gratialer var tildelte Medlemmer af det Selskab, der har virket derovre. Dette havde den højtærede Minister forstaaet saaledes, at jeg skulde have spurgt om, hvilke Personer der havde været medvirkende ved Selskabets Tilsyn med Arbejdet og havde faaet Honorarer. Derom har jeg slet ikke udtalt mig; jeg